

Hvad angår det første afsnit om urigtige erklæringer, så er problemet ikke efter vores opfattelse, at det skal være forbudt at afgive urigtige erklæringer på diskette eller e-mail på samme måde, som det i dag er forbudt at afgive urigtige erklæringer på papir. Hvis det skal være muligt at afgive erklæringer på denne måde, så skal de selvfølgelig være korrekte – det siger sig selv.

Hovedproblemet er, hvordan man sikrer sig, at disse erklæringer forbliver korrekte. Hvordan kan en husejer og en håndværksmester og en a-kassebestyrer – der har været nævnt andre eksempler – være sikre på, at den diskette eller e-mail, som han sender til skattevæsenet med årsregnskabet, ikke på nogen måde er manipuleret undervejs? Og derfor er spørgsmålet, om det skal være tilladt at afgive rigtige erklæringer – rigtige i anførselstegn – på disketter eller e-mail i hvert fald så længe det ikke er afklaret, hvilken holdning vi skal have til spørgsmålet om kryptering af datameddelelser.

Med hensyn til de to andre dele af forslaget så savner vi en oplysning om, hvorfor disse forslag overhovedet er nødvendige. I dag kan indgreb i meddelelseshemmeligheden kun finde sted efter en dommerkendelse, og såfremt efterforskningen angående lovovertrædelse efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, og det er retsplejelovens § 771, stk. 1, pkt. 3, det vil altså sige en meget alvorlig forbyrdelse.

Nu kommer så forslaget fra ministeren om, at der skal ses bort fra denne her betingelse, og politiet skal have lov til at være med på en lytter eller en tapper, hvis man kan dømme op til 4 års fængsel. Og det er selvfølgelig fuldstændig uproblematisk, hvis lytteren eller tapperen går ud over en skyldig, så er det uproblematisk; problemet er jo, at man risikerer, at det også går ud over folk, der er uskyldige, og det er det, man bliver nødt til at tage højde for.

Man kunne derfor forvente, at det synspunkt blev underbygget med nogle konkrete oplysninger om problemets omfang og alvor, siden ministeren finder, at det er nødvendigt at stille et forslag om, at man i de her sager skal se bort fra retsplejelovens ret til strenge betingelser for at bryde meddelelseshemmeligheden. Det synes vi ikke man finder i bemærkningerne, derimod finder man Rigsadvokatens ønskeseddel, som bakkes op af politiet og af politiets organisationer.

I bemærkningerne skriver ministeren, at statsadvokaternes hørings svar til Rigsadvoka-

ten viser: » . . . at der er et udtalt behov for, at der kan foretages indgreb i meddelelseshemmeligheden i sager vedrørende straffelovens § 263, stk. 2 og 3, . . . «.

Det er et meget markant udsagn, og det er især et meget markant udsagn, hvis man læser, hvad statsadvokaterne faktisk skriver til Rigsadvokaten, for man skuffes, hvis man tror, man her finder de saglige begrundelser for forslaget.

I ingen af de hørings svar, som vi i hvert fald har kunnet finde, gøres der bemærkninger om et udtalt behov. Og på den baggrund kan vi ikke umiddelbart støtte forslaget. Der er simpelt hen ikke gjort ordentlig rede for, hvorfor det er nødvendigt at gøre det nemmere for politiet at foretage aflytninger og aftapninger af informationer i sager om datakriminalitet end i andre sager, hvor der kunne være behov for at lave et opgør med meddelelseshemmeligheden.

Vi synes til gengæld, det er strålende, at der er nedsat et udvalg. Og vi synes, det er strålende, at der bliver en samlet undersøgelse af det her område. Det mener vi er tiltrængt.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det er et vigtigt forslag, for det er vigtigt, at politiets muligheder følger med den teknologiske udvikling. Jeg kan da også sige, at ministeriet i forgårs – tror jeg det var – modtog en anbefaling fra Europarådet om at gennemføre lovgivning på det her område, så den form for kriminalitet her kunne få et modsvar fra det offentlige.

Fru Birthe Rønn Hornbech nævnte, at man kunne forøge strafferammerne, at man kunne forøge muligheden for indgriben i meddelelseshemmeligheden, og spurgte om det, der bliver foreslået i dag, er tilstrækkeligt.

Man var så også enig i, forstod jeg, at der skulle nedsættes et udvalg, der kunne følge arbejdet. Og jeg vil gerne give tilsagn om, at vi fremskynder arbejdet med at nedsætte et udvalg, at kryptering indgår i udvalgets arbejde, men at også alle hensyn, som hr. Bjørn Elmquist var inde på, skal med i udvalgets arbejde, så man får den afvejning, den balance, som hr. John Vinther var inde på, der er helt nødvendig, når man diskuterer de her ting.

Til fru Anne Baastrup vil jeg sige, at jeg finder, at de flestes reaktion var, at det var mærkeligt, som Promssagen endte på grundlag af de forhold omkring disketten. Og jeg er helt enig i, at man skal selvfølgelig se på den sikkerhed, der er. Man kan måske undre sig lidt over den store